ELÄINLÄÄKÄRI
SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILEHTI
FINSK VETERINÄRTIDSKRIFT

Tieteellisten artikkelien kirjoitusohje

(Hyväksytty 3.3.2015, päivitetty 7.6.2016)

Kirjoittajan muistilista

- Käsikirjoituksen enimmäispituus on 2500 sanaa. Tähän lukuun ei lasketa yhteenvetoa, lähdeluetteloa, taulukoita eikä kuvatekstejä. Muutoin kirjoittaja valitsee mukaan vain tärkeimmät taulukot tai kuvat, useimmiten vain kaksi kuvaa tai kaksi taulukkoa. Lisäksi artikkelissa voi käyttää isoa aloituskuvaa, joka on joko jokin artikkelissa olevista tai muu aiheeseen liittyvä kuva ilman kuvatekstiä. Ytimekkäät artikkelit ovat lukijan ja kustantajan kannalta mielekkäitä.
- Kirjoita saatteeseen toimitukselle kirjoituksen tarkoitus (esimerkiksi lisensiaatin tutkielma), vastaavan kirjoittajan kontaktitiedot, mahdolliset jääviyskysymykset ja kaikkien kirjoittajien lupa julkaisemiselle.
- Muista rivien ja sivujen numerointi.
- Lähetä kuvat ja graafiset esitykset omina tiedostoinaan.
- Kirjoita otsikko, yhteenveto, taulukkotekstit ja kuvatekstit suomeksi ja englanniksi, otsikko lisäksi ruotsiksi.
- Voit kirjoittaa käsikirjoituksesi suoraan tieteellisen artikkelin mallipohjaan.

Tieteellisen käsikirjoituksen kirjoitusohjeet

Nämä ohjeet koskevat tieteellisiä artikkeleita, joiksi katsotaan alkuperäiset tutkimukset, kokooma-artikkelit (review articles) ja tapausselostukset. Muita lehden artikkelityyppejä koskevat toiset ohjeet.

Eläinlääkärilehteen tarjotut tieteelliset käsikirjoitukset

Käsikirjoituksia ei saa tarjota julkaistavaksi useammassa lehdessä yhtä aikaa. Niiden pitää olla aiemmin julkaisemattomia. Poikkeuksena ovat kansainvälisissä tieteellisissä julkaisuissa julkaistut artikkelit, joita tarjotaan Eläinlääkärilehteen suomen kielellä ja haluttaessa lyhennettyinä. Näissä tapauksissa aiempi julkaisupaikka pitää mainita.

Käsikirjoituksen voi tarjota julkaistavaksi englanninkielisenä.

Eläinlääkärilehden artikkeleiden hyväksynnässä otetaan huomioon ajankohtaisuus ja soveltuvuus Suomen oloihin. Julkaistavaksi hyväksytään käsikirjoitukset, jotka kiinnostavat lehden lukijakuntaa ja joiden tieteellinen laatu on hyvä.

Vertaisarviointi

Lehteen julkaistavaksi tarjotut tieteelliset käsikirjoitukset arvioitetaan yhdellä tai useammalla asiantuntijalla, jotka arvioivat ne anonyymeinä ja toisistaan tietämättä.

Arvioija esittää käsikirjoituksen hyväksymistä, hylkäämistä tai ehdollista hyväksymistä muokkauksen jälkeen. Lopullisen hyväksymisen tekee tieteellinen toimittaja arvioijien suosituksia kuultuaan.

Kirjoittajat ja oikeudet julkaisuun

Kirjoittajat lähettävät käsikirjoituksen mukana

saatteen, josta selviää, kuka kirjoittajista hoitaa käsikirjoitusta koskevan kirjeenvaihdon. Toimitus on prosessin aikana yhteydessä vain yhteen kirjoittajaan, joka edustaa kaikkia kirjoittajia. Jos käsikirjoitus on erikoistumistyö tai liittyy syventävien opintojen projektiin, tästä lisätään maininta.

Jos kirjoittajia on useita, kunkin tulee täyttää seuraavat kolme edellytystä:

1. Hän on tehnyt merkittävää työtä julkaisun laatimisessa joissakin seuraavista tehtävistä: tutkimuksen suunnittelu, materiaalin kerääminen tai tulosten analysointi ja tulkitseminen, julkaisun suunnittelu.
2. Hän on joko kirjoittanut artikkelin tai muokannut sen sisältöä.
3. Hän on hyväksynyt käsikirjoituksen tarjottavaksi Suomen Eläinlääkärilehteen.

Henkilöitä, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, ei saa merkitä artikkelin kirjoittajiksi. Heitä voidaan kiittää avusta artikkelin lopussa.

Kirjoittajien pitää mainita saatekirjeessä kaikki jääviystekijät, jotka saattavat asettaa heidät ristiriitatilanteeseen materiaalin objektiivisuuteen nähden. Esimerkiksi jos artikkeli käsittelee lääketutkimusta, pitää mainita, ovatko he työsuhteessa tutkimusta tukeneeseen yritykseen tai saaneet yritykseltä tukea tutkimusta varten. Jääviydestä ja muista luonnontieteelliseen julkaisutoimintaan liittyvistä eettisistä kysymyksistä kehotetaan lukemaan ICMJE:n (International Committee of Medical Journal Editors) sivulta.

Saatteessa kerrotaan kuviin ja muihin mahdollisiin lainattuihin materiaaleihin olevat käyttöoikeudet sekä lehden painettuun versioon että avoimeen sähköiseen julkaisuarkistoon. Ilman käyttöoikeutta olevia kuvia ei saa lähettää. Eläinlääkärilehdellä on julkaistaviksi hyväksyttyjen artikkelien käyttöoikeus lehdessä ja avoimessa sähköisessä julkaisuarkistossa (Internetissä). Kirjoittajalla on materiaalin käyttöoikeus muualla vasta Eläinlääkärilehdessä julkaisemisen jälkeen, ellei toisin sovita.

Käsikirjoitus

Suomen Eläinlääkärilehteen tarjotut tieteelliset käsikirjoitukset ja kuvat lähetetään sähköpostin liitetiedostoina osoitteella toimitus@sell.fi doc- tai docx-formaatissa tai vastaavana tekstitiedostona.

Toimitus tarkistaa käsikirjoituksen pituuden ja palauttaa sen tarvittaessa kirjoittajille lyhentämistä varten tai toimittaa sen tieteelliselle toimittajalle, joka kuittaa käsikirjoituksen saapuneeksi ja pitää kirjoittajat ajan tasalla arviointi- ja toimitusprosessista.

Tieteellisen julkaisun kirjoittaminen

Käsikirjoituksen enimmäispituus on 2500 sanaa. Tähän ei lasketa lähdeviitteiden luetteloa, taulukoita eikä kuvatekstejä. Julkaistavan artikkelin enimmäispituus on noin seitsemän taitettua sivua. Lähdeviitteiden enimmäispituus on yksi taitettu sivu, johon mahtuu noin 40 lähdeviitettä. Tämän lisäksi artikkeliin mahtuu esimerkiksi kaksi kuvaa ja yksi taulukko. Liitä käsikirjoitukseen vain välttämättömät taulukot ja kuvat.

Mikäli käsikirjoituksesi ylittää enimmäispituuden, perustele ylitys saatekirjeessä. Ilman perustelua enimmäispituuden ylittävät käsikirjoitukset palautetaan kirjoittajille lyhennettäväksi ilman arviointia.

Kirjoita käsikirjoitus pienaakkosilla lukuun ottamatta ensimmäisen luokan väliotsikoita. Numeroi juoksevalla numerolla joka viides rivi.

Käsikirjoituksen järjestys on: kirjoittajat, otsikko, yhteenveto suomeksi ja englanniksi, ydinkohdat, teksti alaotsikoineen, kiitokset, lähdeviitteet ja kirjoittajien osoitteet. Mallina kannattaa käyttää Eläinlääkärilehdessä aiemmin julkaistuja tieteellisiä artikkeleita. Käsikirjoituksen perään samaan tiedostoon liitetään taulukot ja kuvatekstit.

Alkuperäistutkimuksen teksti jaetaan seuraavaan järjestykseen: johdanto, aineisto ja menetelmät, tulokset ja pohdinta. Omia väliotsikoita voi käyttää. Väliotsikot kirjoitetaan suurilla kirjaimilla lihavoitettuina ja keskitettyinä omille riveilleen. Jos on tarpeen käyttää toisen asteen väliotsikkoja, ne kirjoitetaan kursiivilla.

Johdannossa esitellään tutkimuksen aihe ja olennaiset taustatiedot.

Aineisto ja menetelmät -kappaleessa esitellään aineisto valintaperusteineen ja tutkimusmenetelmät tiivistetyssä muodossa, kuitenkin niin, että tutkimus voidaan sen perusteella toistaa.

Tulokset kertovat tutkimuksessa tehdyt havainnot. Kuvien, taulukoiden ja graafisten esitysten tietoa ei tule toistaa tekstissä.

Pohdinta suhteuttaa saadut tulokset aiempaan tietoon.

Harkitse, kuinka paljon yksityiskohtia lukija tarvitsee viestisi ymmärtämiseen. Tapausselostuksissa ei usein tarvitse mainita kaikkien kliinisten tutkimusten tuloksia tai jokaisen lääkkeen nimeä ja valmistajaa.

Otsikko

Otsikon tulee olla ytimekäs, tarkka ja informatiivinen. Se kirjoitetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.

Yhteenveto

Yhteenveto saa olla enintään 200 sanaa pitkä. Se kirjoitetaan suomeksi ja englanniksi. Yhteenvedon pitää olla sellaisenaan ymmärrettävä kokonaisuus. Älä käytä lyhenteitä tai lähdeviitteitä.

Ydinkohdat

Ydinkohdat kertovat käsikirjoituksen tärkeimmän annin luettelomuodossa muutamalla lauseella.

Kirjallisuus

Lähdeviitteiden luettelossa mainitaan tärkeimmät julkaisut, joihin tekstissä viitataan. Luetteloon otetaan vain ne viitteet, jotka ovat välttämättömiä tutkimuksen ymmärtämiseksi. Käytä lähteinä ensisijaisesti vertaisarvioituja alkuperäistutkimuksia ja toissijaisesti kokooma-artikkeleita. Viittaa vertaisarvioituihin lähteisiin. Vertaisarvioimattomia viranomaisjulkaisuja ja tutkimuksia, esimerkiksi tieteellisiä konferenssiesityksiä, voidaan lainata, jos ne ovat erityisen tärkeitä.

Julkaisemattomia lähteitä ja yksityisiä tiedonantoja ei mainita lähdeviitteinä, mutta ne voidaan haluttaessa mainita tekstiviitteinä seuraavassa muodossa: (B. Jones, henkilökohtainen tiedonanto).

Suomen Eläinlääkärilehti käyttää ICMJE:n suosittelemaa Vancouver-lähdeviitejärjestelmää. Tekstiviite numeroidaan yläindeksiin. Numerot erotetaan pilkulla ilman väliä, ja ne kirjoitetaan välimerkin jälkeen. Jos lähdeviitteiden kirjoittajat mainitaan tekstissä ja heitä on useampia kuin kolme, vain ensimmäinen mainitaan.

Esimerkiksi:

- Taudin ilmaantuvuus populaatiossa on noin 10 %.[3,4]
- Koskinen ym.[3] havaitsivat...

Viitteet esitetään siinä järjestyksessä kuin ne esiintyvät käsikirjoituksessa. Taulukossa ja kuvatekstissä mainitun lähdeviitteen järjestys viiteluettelossa määräytyy sen perusteella, missä kyseinen taulukko tai kuva mainitaan tekstissä.

Esimerkkejä lähdeviitteistä on tämän ohjeen lopussa. Kattava luettelo siitä, miten erityyppiset lähdeviitteet esitetään kirjallisuusluettelossa, löytyy sivulta www.nlm.nih.gov/bsd/uniform_requirements.html. Selitteet, esimerkiksi [kirje] tai 2. painos sekä julkaisu- ja kongressipaikannimet (paitsi milloin ne sisältyvät otsikkoon) ja päivämäärät kirjoitetaan suomeksi.

Kausijulkaisun nimi lyhennetään ISI-tietokannan (International Statistical Institute) tavoin, katso sivua www.efm.leeds.ac.uk/~mark/ISIabbr/A_abrvjt.htm. Suomen Eläinlääkärilehti lyhennetään Suom Eläinlääkäril.

Taulukot

Taulukot liitetään käsikirjoituksen loppuun kukin omalle sivulleen tekstinkäsittelyohjelman taulukkotoimintaa käyttäen. Taulukossa käytetään kaksoisrivinväliä. Teksti esitetään suomeksi ja englanniksi. Valitse mukaan vain tärkein tai tärkeimmät taulukot.

Taulukkoon pitää olla viittaus tekstissä. Se kirjoitetaan pienellä, esimerkiksi (taulukko 1). Taulukon pitää olla ymmärrettävissä sellaisenaan eikä se saa olla liian suuri. Taulukon tietoja ei toisteta tekstissä.

- Otsikko kirjoitetaan taulukon yläpuolelle. Otsikko-teksti aloitetaan isolla kirjaimella ja tekstin loppuun tulee piste.
- Otsikon alle ja taulukon loppuun tulee yhtenäinen viiva.
- Lukujen päämääreet ovat ylimmällä rivillä heti taulukon alkamista osoittavan yhtenäisen viivan alapuolella. Jos määritteitä on useita, viiva katkaistaan välillä eli määritteiden alla oleva viiva on yhtä pitkä kuin alapuolella olevat alamääritteet.

- Määreet aloitetaan isolla kirjaimella.
- Selitykset merkitään yläindekseillä, joina käytetään pieniä kirjaimia aakkosjärjestyksessä edeten taulukon lukemisjärjestyksessä. Yläindeksien selitykset kirjoitetaan taulukon loppuviivan alapuolelle.

Kuvat

Kuvan pitää olla ymmärrettävissä ilman tekstin lukemista. Kuvat toimitetaan digitaalisina jpg-, tif- tai eps-muodossa riittävän suurina tiedostoina (resoluutio 280 pistettä tuumalla, käytännössä vähintään satoja kilotavuja oleva tiedosto). Tekstitiedostoon tallennetut kuvat eivät ole painokelpoisia. Valitse mukaan vain tärkein tai tärkeimmät ja pidä taulukoiden ja kuvien kokonaismäärä pienenä. Tekstin alkuun voi tulla aloituskuva, joka on joko jokin tekstissä olevista tai muu aiheeseen liittyvä kuva ilman kuvatekstiä.

Mikroskooppikuvista pitää mainita suurennos tai piirtää kuvaan mittajana. Kuvan digitaalinen muuntelu sen selventämiseksi täytyy mainita kuvatekstissä.

Valokuvien ja kuvioiden tekstit kirjoitetaan numerojärjestykseen suomeksi ja englanniksi. Jos valokuvista on tunnistettavissa ihmisiä, kirjoittajalla on oltava heidän lupansa kuvien julkaisemiseen.

Graafit ja diagrammit tehdään Excel-sovelluksella tai muulla vastaavalla ja toimitetaan omina tiedostoinaan. Tekstin pitää olla päätteetöntä (Sans Seriff) tyyppiä, esimerkiksi Arial. Pylväs- ja piirakkadiagrammit esitetään kaksiulotteisina.

Kiitokset

Kiitä vain käsikirjoituksen kannalta tärkeistä neuvoista sekä teknisestä ja taloudellisesta avusta. Lyhyeen artikkeliin sopivat lyhyet kiitokset.

Kirjoittajien osoitteet

Ensimmäisen kirjoittajan tiedot kirjoitetaan yksityiskohtaisesti, mukaan lukien oppiarvo, virka-asema, laitokset, joiden merkitys halutaan ilmaista, osoite, sähköpostiosoite ja, jollei kirjoittaja halua jättää sitä pois, puhelinnumero. Muiden kirjoittajien yhteystietoja ei tarvitse ilmoittaa yhtä tarkasti. Oppiarvo ja työpaikka riittävät yleensä.

Jos artikkeli on osa kirjoittajan syventävää opintoa tai erikoistumistyötä, tästä mainitaan kyseisen kirjoittajan yhteydessä.

Tilastollinen käsittely

Tilastollinen malli

Tutkimuksessa testattava hypoteesi on esitettävä selvästi. Tutkimuksen tilastollisen voiman tulee olla riittävä.

Satunnaistaminen kuvataan. Jollei vertailussa käytettyä materiaalia satunnaisteta, syy tähän mainitaan.

Kyselytutkimuksessa käytetty kaavake julkaistaan kokonaisuudessaan, ellei se ole liian pitkä. Mahdolliset harhan tai poikkeaman lähteet sekä vastausprosentti pitää mainita.

Analyysi

Kaksisuuntaista testiä tulee käyttää, ellei yksisuuntainen ole selvästi perusteltavissa.

Tavallisesti käytettävä tilastollisen merkitsevyyden taso on 0,05, mutta muitakin voi perustellusti käyttää, jos havaitaan tyypin 1 tai 2 virhelähteitä.

Saman kohteen toistuvaa havainnointia ei saa käyttää keskivirheen (SE) laskemiseen.

Tulosten esittäminen

Suomenkielisiä tilastollisia termejä käytetään ISI:n mallin mukaan. Ks. isi.cbs.nl/glossary/bloken00.htm.

Jos johonkin tutkimuksen osaan on viitattu aineisto ja menetelmät -osassa, sen tulokset pitää käsitellä myös tulokset-osassa.

Käytettävä tilastollinen menetelmä kuvataan. Analyysissä käytettävä tietokoneohjelma ja sen valmistaja mainitaan.

Keskihajontaa (SD) käytetään, kun kuvataan havaintoja. SE-arvoa käytetään, kun tehdään estimointi tai testataan hypoteesia.

Testin perustana oleva muuttujien lukumäärä (n) on aina mainittava.

On suositeltavaa mainita tarkat p-arvot. Esimerkiksi $p = 0{,}049$ on parempi kuin $p < 0{,}05$. Tämä on erityisen tärkeää, kun nollahypoteesiä ei hylätä ja kun tyyppi II:n virheet ovat mahdollisia.

Luottamusvälien (confidence interval, CI)

käyttäminen on usein informatiivisempaa kuin tilastollisen merkitsevyyden tai p-arvon mainitseminen.

Vältä liiallisia desimaaleja. Yleensä kaksi merkitsevää numeroa riittää.

Suomen Eläinlääkärilehden tyyli

Hyviä hakulinkkejä vakiintuneiden termien etsimiseen ovat MeSHin suomenkielinen versio Termix (www.terkko.helsinki.fi/termix) ja Yleinen suomalainen asiasanasto (vesa.lib.helsinki.fi/ysa/index.html).

Latinankieliset lajien nimet kirjoitetaan kursiivilla (esimerkiksi *Staphylococcus aureus*). Kliinisesti tärkeät salmonellat ovat serotyyppejä ja ne kirjoitetaan suurilla alkukirjaimilla (esimerkiksi *Salmonella* Dublin). Leptospira-serotyypit kirjoitetaan kuitenkin kuten genukset, esimerkiksi *Leptospira pomona*. Jos käytetään lajin lyhennettä sp., sitä ei kursivoida, esimerkiksi *Strongylus* sp.

Anatomiset latinalais- ja kreikkalaisperäiset termit kirjoitetaan kursivoimatta, esimerkiksi omentum.

Tavallisia sanoja tai sanontoja ei lyhennetä: esimerkiksi, muun muassa, ei mm. eikä esim.

Virukset kirjoitetaan pienellä kirjaimella kursivoimatta, esimerkiksi parvovirus. Jos kuitenkin halutaan käyttää genus-muotoa, nimi kirjoitetaan kuten lajin nimi: *Lyssavirus*. Laajempi taksonominen käsite kirjoitetaan muotoon Iridoviridae.

Koirarodut kirjoitetaan Suomen Kennelliiton suosituksen mukaisesti, katso www.kennelliitto.fi/FI/koira/rotumaaritelmat/etusivu.htm.

Käytetyistä lääkkeistä mainitaan ensin geneerinen nimi, kauppanimi, vahvuus, lääkemuoto ja valmistaja. Tavaramerkin tai rekisteröidyn tavaramerkin symbolia ei käytetä. Ensimmäisen maininnan jälkeen käytetään geneeristä nimeä.

Vältä /-merkin liikakäyttöä (esimerkiksi hyöty-riskiarvio, ei hyöty/riskiarvio). Ja/tai-rakenne on useimmiten tarpeeton ja korvattavissa joko ja- tai tai-sanalla.

Aiemmin julkaistua tutkimusmateriaalia kuvailtaessa käytetään kuluvaa aikamuotoa, koska tällöin käsitellään vakiintunutta tietoa. Tutkimuksen omaa prosessia kuvataan menneellä aikamuodolla, koska sen tieto ei ole vakiintunut ennen tutkimuksen julkaisua. Pääsääntöisesti siis yhteenveto, aineisto ja menetelmät ja tulokset kirjoitetaan menneessä aikamuodossa, ja johdannon ja pohdinnan ne osat, jotka liittyvät tutkimuksen taustaan, kirjoitetaan kuluvassa aikamuodossa.

Kymmentä suuremmat lukusanat kirjoitetaan numeroilla. Kymmenen ja sitä pienemmät luvut kirjoitetaan kirjaimin, esimerkiksi kolme koiraa. Yksiköiden kanssa käytetään aina numeroita, esimerkiksi 2 kg ja 3 tuntia. Vaihteluväliä ilmaistaessa käytetään numeroita ja ajatusviivaa, ei lyhyempää yhdysmerkkiä, esimerkiksi 5–9 potilasta. Lukujen, mittayksiköiden ja päiväysten käytöstä katso Kielikello, www.cs.tut.fi/~jkorpela/kielikello/numerot.html.

Lyhenteiden merkitys kerrotaan, kun niitä käytetään ensimmäisen kerran. Esimerkiksi EHEC (enterohemorraaginen *E. coli* -bakteeri). Seuraavia lyhenteitä ei tarvitse selittää: mol (molaarinen tai mooli), DNA, RNA, IgA, *g* (painovoima – huomaa kursiivi), SD, SE, SEM, p, n (tilastollisia termejä), IU (kansainvälinen yksikkö), LD_{50} (muista käyttää alaindeksiä), AUC, T_{max}, C_{max} (farmakokineettisiä termejä – muista alaindeksin käyttö), sp, spp (laji), FSH, LH, HCG, ATCH (hormoneita), RIA, ELISA, PCR (tavallisimmat analyysimenetelmät).

Muista seuraavat seikat

Vältä passiivia.

Tiivistä tekstisi.

Vältä liiallista ammattislangia. Pidä mielessä kuitenkin, että lukijat ovat ammattilaisia.

Vältä kaksiulotteista kuvausta. Pitoisuus tai paine eivät nouse, ne kasvavat. Annos ei ole matala tai korkea vaan pieni tai suuri. Eläinlääkäri ei laske annosta, hän pienentää sitä.

Älä käytä injektiotavan lyhenteitä sc, iv, im ja ip, vaan kirjoita antoreitit suomeksi, esimerkiksi laskimonsisäisesti tai suun kautta.

Kirjoita annostiheys auki. Älä käytä lyhenteitä TID, BID, TID.

Älä käytä sanaa annostus, kun tarkoitat antoa.

Normaali ei ole terveen synonyymi. Laboratoriotutkimusten tulokset eivät ole

normaaleja vaan viitearvojen rajoissa.

Plasmapitoisuus on plasmassa aina 100 %. Käytä täsmällistä kieltä, kirjoita esimerkiksi ”kalsiumin pitoisuus seerumissa oli 2,7 g/l”.

Parametri on usein väärinkäytetty sana. Yleensä tarkoitetaan ilmiötä tai muuttujaa.

Suomessa futuuri ei ole ’tulee tapahtumaan’ vaan ’tapahtuu’. Tarvittaessa siihen voi liittää aikamääreen (ensi vuonna, tulevaisuudessa).

Lähdeviitteiden mallit

Tieteellinen aikakauslehti

Huomaa: jos aikakauslehti numeroi koko vuosikerran sivut, lehden numeroa (suluissa) ei tarvitse merkitä.

1. Adams MR, Hartley AD, Cox JL. Factors affecting the efficacy of washing procedures used in the production of prepared salads. Food Microbiol. 2002;347:284-7.

Yli kuusi kirjoittajaa

2. Sultan ME, Heretic MB, Mesick J, Marion DW, Palmer AM, Scheming JK ym. Effect of altitude on the fertility of reindeer. Int J Cervid Res. 2005;2:40-6.

Kirjoittajaa ei mainita

3. Eläinlääkäreiden työvoimapula uhkaa. Suomen Eläinlääkäril. 2004;110:184.

Lähdeviite aikakauslehden liitteessä

4. Guard G, Sparing EL. Tolerability of long-term use of topical antimicrobials in the treatment of purulent dermatitis in dogs. Eur J Small Animal Dermatol. 2002;42 Suppl 2:S93-9.

Lähde aikakauslehdessä, jolle ei mainita vuosikertaa

5. Banit DM, Kaufer H, Hartford JM. Intraoperative frozen section analysis in revision total joint arthroplasty. Clin Orthop. 2002;(401):230-8.

Lähdeviitteen muoto merkitty

6. Marley M, Smith H. Treating cough in dogs [kirje]. Eur J Vet Med. 2002;20:242.

7. Lofwall MR, Strain EC, Brooner RK, Kindbom KA, Bigelow GE. Characteristics of older methadone maintenance (MM) patients [lyhennelmä]. Drug Alcohol Depend. 2002;66 Suppl 1:S105.

Kirjat ja monografiat

Kirjoittajat mainittu

8. Reedy LM, Miller WH, Willemse T. Allergic skin diseases of dogs and cats. 2. painos. Philadelphia: Saunders; 1997.

Toimittajat mainittu

9. Gilstrap LC, Cunningham FG, VanDorsten JP, toim. Operative obstetrics. 2. painos. New York: McGraw-Hill; 2002.

Kirjoittajat ja toimittajat mainittu

10. Breedlove GK, Schorfheide AM. The gravid heifer. 2. painos. Wieczorek RR, toimittaja. Kööpenhamina: Elsevier; 2001.

Kirjan kappale

11. Attila M. Opioidit ja euforisoivat analgeetit. Kirjassa: Attila M, Kuusela E, Raekallio M, Vainio O, toim. Eläin-anestesiologia. Helsinki: Helsingin yliopisto; 2003, 48–53.

Konferenssiesitysten kokoelma

12. Harnden P, Joffe JK, Jones WG, toim. Feline squamous cell tumour. Proceedings of the 5th Feline Oncology Conference; 13-15.9.2001; Tukholma. Amsterdamn: Elsevier; 2002.

Konferenssiesitys

13. Adenauer S, Sanchéz F. Analysis of blood gases aids in the diagnosis of COPD. Konferenssiesitysten kokoelmassa: Potter FD, Lutton E, Miller J, toim. Current equine therapy: Proceedings of the 5th European Conference on Equine Medicine; 3-5.4.2004; Cork, Irlanti. Berliini: Springer; 2002, 182-91.

Väitöskirja

14. Kuusela E. Dexmedetomidine and levomedetomidine, the isomers of medetomidine, in dogs [väitöskirja]. Helsinki: Helsingin yliopisto; 2004.

Laki

15. Laki eläinlääkärinammatin harjoittamisesta 29/2000.

Hyväksytty julkaistavaksi

16. Järvinen M, Koskinen T, Auvinen A-M, Berglund D, Tam R, Bourget D ym. Early pregnancy diagnosis in mares. Am J Vet Med Res. Hyväksytty julkaistavaksi 2009.

Sähköiset julkaisut

CD-ROM

17. Anderson SC, Poulsen KB. Anderson's electronic atlas of hematology [CD-ROM]. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2002.

Kotisivu Internetissä

18. Canine_Oncology_Assoc [kotisivu Internetissä]. Leeds, UK: Association of Veterinary Oncology Resources, [päivitetty toukokuu 2002]. www.canineoncology.org/.